

mødt en Mester eller Svend, som gik omkring med en Barberkasse, fordi han skulde barbere udenfor den almindelige Lukketid. Dette vækker en vis Betænkelse hos mig, for vi har jo netop nu Forbud med Hjemmebarbering om Søndagen, og naar vi har dette Forbud, og den ærede socialdemokratiske Ordfører saaledes har ført et godt Bevis for, at dette Forbud ikke kan overholdes og ikke bliver overholdt, er det naturligvis noget betænkeligt at gaa til at fortsætte med dette Forbud, thi det vil altid være beklageligt at have Lovebestemmelser, som man har en vis Formodning om ikke vil blive overholdt, og som man har Erfaring for ikke er blevet overholdt.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Søndagsfrihed for de Medhjælpere, der er beskæftiget i visse Forretninger — det gælder Mælkeudsalg, og det gælder Blomsterhandlere —, sagde den ærede socialdemokratiske Ordfører, at det undrede ham noget, at jeg har villet henvise de paagældende Medhjælpere til at søge deres Forhold ordnet ad Organisationsvejen. Nu mener jeg ikke, at jeg i min første Bemærkning har talt om Organisationerne, i hvert Fald ikke i denne Forbindelse. Jeg henviste til, at de paagældende Parter skulde se at blive enige om det; men der er jo Forskel paa de Parter, der her skal træffe Aftale med hinanden, og de Parter, der kommer til at gøre det, hvis det skal ske ad Organisationsvejen. Jeg tror ikke, jeg har nævnt Organisationerne, jeg tror bestemt, jeg nævnte Parterne, og hvis jeg har nævnt Organisationerne, var det i hvert Fald en Fortalelse. Thi saa vidt jeg ved, har de paagældende Medhjælpere ingen Organisation; i alt Fald har vi indenfor Udvalget ikke modtaget nogen som helst Henvendelse fra en Organisation, der repræsenterer Medhjælperne i de paagældende Forretninger. Om mit og mit Partis Syn paa Organisationerne — derom udtalte den socialdemokratiske Ordfører sig ogsaa, men det vilde føre for vidt at komme dybere ind derpaa, Tid og Lejlighed er ikke dertil — vil jeg sige, at det ærede Medlems Bemærkning herom ikke er ganske rigtig, men derom kan vi maaske ved en senere Lejlighed tales ved.

Det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (Inger Gautier Schmit) motiverede Ændringsforslagene under Nr. 18 og 19 angaaende Handel paa Søndagene i November og Maj og Søndagene før Jul og sagde derom, at der vistnok var Grund til at antage, at naar der kom saa mange Folk til Købstæderne paa de paagældende Søndage, var det ikke for at gøre Forretninger og

Indkøb, men mere af Lyst til at nyde Livet og deltage i Byens Forlystelser. Jeg maa herom sige, at der foreligger Andragender fra alle, som er interesseret i denne Søndagshandel baade som Købere og som Sælgere, der foreligger Andragender fra samtlige Manufakturhandlerforeninger, Herre-ekviperingshandlerforeninger og Trikotagehandlerforeninger i København, Frederiksberg og Provinsen, gaaende ud paa, at det vil være af afgørende Betydning for dem, at denne Tilladelse til at holde aabent paa de nævnte Dage opretholdes, og der foreligger et Andragende fra Landarbejderforbundet, hvori det gøres gældende, at det ogsaa for Landarbejderne vil være af Betydning at have Lejlighed til at gøre Indkøb den første Søndag, efter at de har faaet deres Løn udbetalt. Jeg gør opmærksom paa, at det er det eneste Andragende fra en Organisation, der kan siges at repræsentere Køberne, og allerede af den Grund har vi været tilbøjelige til at tage Hensyn til det. Jeg vil ikke bestride, at det kan være rigtigt, hvad det ærede 4de Medlem for 2den Kreds sagde, at Folk ikke kommer til Byerne for at gøre Indkøb, men for at deltage i Forlystelseslivet, det er muligt, at det kan være rigtigt; det forekommer mig imidlertid, at det kan være nogenlunde ligegyldigt, i hvilken Anledning de kommer til Byen, Hovedsagen er, at det er en Kendsgerning, at de kommer til Byen. Jeg forstod ogsaa det ærede Medlem saaledes, at hun mente, at Folk vilde vedblive at komme til Byen, selv om man afskaffede denne Bestemmelse, men naar saa er, at Folk vedblivende vil komme til Byen, uanset hvad der staar i denne Lov, forekommer det mig — bortset fra Spørgsmaalet om, hvorledes man ser paa Søndagshandelen — ikke at være uheldigt, at de har Lejlighed til at give nogle af de Penge, de har paa Lommen, ud i Butikkerne til Anskaffelse af Ting, der dog kan være til Nytte, i Stedet for at give alle Pengene ud paa Beværtninger og Forlystelsessteder. — Medens jeg ikke er saa stærkt stemt for, at der skal fastsættes større Indskrænkninger i Butikkernes Lukketid paa Hverdage, saa jeg helst, at vi i nogen Maade fik de engelske Tilstande paa dette Omraade indført her i Danmark, saa at der blev en mere udvidet Søndagsfrihed for alle, ogsaa for vore Jernbanefolk; vi har jo faaet en saadan Ordning for vore Postfolk, ganske vist ikke af Hensyn til Søndagens rette Brug, men af et ganske andet Hensyn. Jeg skulde ikke have noget imod, at man gik ret vidt, naar Talen er om at indskrænke